

УДК 811.111:81'373.46

DOI <https://doi.org/10.24919/2308-4863/35-7-11>

Юлія ГРИБІНИК,

orcid.org/0000-0002-5461-5540

кандидат філологічних наук,

доцент кафедри англійської мови

Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу

(Івано-Франківськ, Україна) *yul_hrybinyuk@ukr.net*

Тетяна ГАЛАЙ,

orcid.org/0000-0001-7988-9639

кандидат філологічних наук,

викладач кафедри англійської мови

Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу

(Івано-Франківськ, Україна) *galaj-tanya@rambler.ru*

ТЕРМІНИ-ЕПОНІМИ В АНГЛІЙСЬКІЙ ГЕОДЕЗИЧНІЙ ТЕРМІНОЛОГІЇ: СТРУКТУРНИЙ АСПЕКТ

У статті розглянуто епонімію як мовне явище, характерне для англійської геодезичної термінології. Епонім трактується як номінація, основу якої складає власна назва. Досліджено специфіку термінів-епонімів та власних назв як їх невід'ємних компонентів, стисло охарактеризовано їхні властивості та функції. З'ясовано, що ключовими функціями епонімів є когнітивна, комунікативна, а також номінативна. Виявлено, що термінологічні одиниці епонімічного характеру присутні в галузевих терміносистемах та представлені найчастіше термінологічними словосполученнями. Терміни-епоніми англійської геодезичної термінології дефіновані як терміни, невід'ємними елементами структури яких виступають ВН, які співвідносяться з іменами осіб, котрі здійснили вагомий відкриття та досягнення у геодезичній сфері. З'ясовано, що до складу термінів такого типу обов'язково входить сам епонім, який позначає особу чи явище, за якою названо досліджуваний об'єкт, а також інші лексичні елементи, які утворюють термінологічну одиницю. У представленій розвідці досліджено структурні особливості геодезичних термінів-епонімів та встановлено, що вони можуть бути виражені одним словом, термінологічним словосполученням, а також аббревіатурою. Аналізовані термінологічні одиниці класифіковано відповідно до структурних параметрів і визначено їх продуктивність. У результаті проведеного дослідження виявлено, що домінуючими в англійській геодезичній термінології є словосполучення термінологічного характеру, які слугують найменуваннями складних понять геодезичної сфери, пояснення яких потребує використання більш ніж одного мовного засобу. Геодезичні термінологічні словосполучення класифіковано відповідно до структури на двокомпонентні, котрі переважають у досліджуваній термінології, трикомпонентні та багатокомпонентні; окреслено їх моделі з акцентом на частиномовну приналежність складових компонентів; визначено їхню продуктивність.

Ключові слова: терміни-епоніми, власні назви, геодезична термінологія, термінологічні словосполучення.

Yuliia HRYBINYK,

orcid.org/0000-0002-5461-5540

Candidate of Philological Sciences,

Associate Professor at the English Language Department

Ivano-Frankivsk National Technical University of Oil and Gas

(Ivano-Frankivsk, Ukraine) *grybinyky26@gmail.com*

Tetiana HALAI,

orcid.org/0000-0001-7988-9639

Candidate of Philological Sciences,

Lecturer at the English Language Department

Ivano-Frankivsk National Technical University of Oil and Gas

(Ivano-Frankivsk, Ukraine) *galaj-tanya@rambler.ru*

TERMINOLOGICAL EPONYMS IN ENGLISH GEODETIC TERMINOLOGY: STRUCTURAL ASPECT

The article considers eponymy as a linguistic phenomenon characteristic of English geodetic terminology. The eponym is regarded as a nomination, the basis of which is a proper name. The specificity of eponymous terms and proper names as their integral components has been studied; their properties and functions have been briefly described. It has been found that the key functions of eponyms are cognitive, communicative, and nominative. It has been revealed that terminological units of eponymous character are present in subject-specific terminological systems and are mostly represented by terminological word combinations. Terminological eponyms of English geodetic terminology are defined as terms, the structure of which include elements, based on proper names, and related to the names of persons, who made important discoveries and achievements in the sphere of geodesy. It has been found that terms of such type consist of an eponym, which denotes the person, or phenomenon after which the object is named, as well as other lexical elements that form the terminological unit. Structural features of geodetic terminological eponyms have been studied in the paper. It has been established that they can be expressed by a single word, a terminological word combination, and an abbreviation. The studied terminological units have been classified according to structural parameters and their productivity has been determined. As a result of the research it has been revealed that dominant in English geodetic terminology are terminological word combinations that nominate complex concepts of the geodetic sphere, the definition of which requires the use of more than one language means. Geodetic terminological word combinations have been classified according to the structure into: two-component, which prevail in the terminology under study, three-component and multicomponent; their models with an emphasis on the part of speech of the components in their structure have been distinguished, their productivity has been determined.

Key words: terminological eponyms, proper names, geodetic terminology, terminological word combinations.

Постановка проблеми. Професійна та мовна компетентність вузькопрофільних фахівців багато в чому залежить від того, наскільки вони володіють відповідною термінологічною лексикою, якій притаманні значна інформаційна насиченість та комунікативна значущість. Розвиток загально-вживаної мови, як і фахових підмов, безпосередньо пов'язаний із розвитком суспільства, у якому вони функціонують, із досягненнями у галузі науки, техніки, з новими відкриттями та винаходами. Як наслідок, у лексиці кожної наукової чи технічної сфери присутні імена відомих людей, які здійснили певне відкриття, що зумовлює наявність такого мовного явища, як епонімія. Як зазначено у словнику Merriam-Webster, «епонімія – це пояснення власної назви за допомогою епоніма», а «епонім – це та особа, в честь якої щось названо; назва, яка базується або походить від епоніма» (Merriam-Webster Dictionary). Слід зазначити, що епонім варто розглядати як номінацію, слово або словосполучення, основою і невід'ємним компонентом якого є власна назва (далі – ВН). У галузевих терміносистемах такі лексичні одиниці представлені найчастіше термінологічними словосполученнями.

Аналіз досліджень. Численні наукові розвідки вітчизняних та зарубіжних лінгвістів присвячено проблемам визначення й функціонування термінів-епонімів (В. М. Лейчик, М. С. Зарицький, Б. М. Михайлишин, Н. В. Нікуліна, І. А. Шутцева, R. Karnap, D. Koshlakov, M. Khokhlova, G. Tsareva, G. Garbuzova) та ВН як складових елементів епонімічних лексем (О. В. Суперанська, Ю. О. Карпенко, R. Gläser).

Вивчаючи природу ВН, О. В. Суперанська акцентує увагу на її референтності, тобто присвоєнні імені індивідуальному об'єкту, та підкреслює основну властивість ВН, а саме «відсутність зв'язку з поняттям, тісний зв'язок з одиничним, конкретним об'єктом» (Суперанская, 1973: 163). R. Gläser відносить ВН до словотвірних елементів термінологічної лексики, яка виконує важливі семантичну й прагматичну функції, виступаючи «атрибутом апелятива спеціального поняття, і підтримує його мотивацію та самотлумачення» (Gläser, 1976). Ю. О. Карпенко наголошує на диференційній та номінативній функціях ВН, які називають певні предмети, на відміну від назв загальних, котрі передусім виконують семасіологічну функцію (Карпенко, 2006: 49).

Як зазначає R. Karnap, «епоніми, як і мова науки, до якої вони належать, виконують дві головні функції: комунікативну та когнітивну» (Karnap, 2013: 127). Сучасні лінгвісти D. Koshlakov, M. Khokhlova, G. Tsareva, G. Garbuzova підтримують твердження вченого, зазначаючи, що «епонімічні терміни розширюють конотативне значення терміна, додаючи йому історичного та культурного змісту і надаючи можливість використовувати цей зміст як засіб поглиблення та стимулювання когнітивної діяльності. Комунікативна функція епонімів проявляється в тому, що у певних випадках такі слова перетворюють частинку свого значення від абстрактного поняття до конкретного науковця, який співвідноситься з цими поняттями. Як результат, легше використовувати епонім, ніж відповідний опис певного поняття. Це дуже важливо для особливо вагомих

та часто вживаних наукових понять» (Koshlakov et al., 2019: 2–3).

Не можемо не погодитися зі словами І. А. Шутцевої, яка стверджує, що «терміни-епоніми виконують не лише свою безпосередню функцію найменування наукових понять, вони також виступають мовними пам'ятниками людям, які їх створили. У науковому, професійному середовищі терміни-епоніми, які використовуються науковцями та дослідниками, полегшують їхнє спілкування, сприяють швидкому та адекватному розумінню поставлених завдань та проблем» (Shuytseva, 2018: 33). Саме ці властивості є важливими характеристиками ВН як компонентів термінологічних одиниць, які в межах конкретної терміносистеми називають та диференціюють професійні поняття, а також допомагають покращувати комунікативну діяльність вузькопрофільних спеціалістів, відіграючи роль зручних засобів передачі фахових знань і необхідної інформації.

Мета статті полягає у визначенні поняття термінів-епонімів англійської геодезичної термінології; виокремленні функцій, які виконують такі лексеми; вивченні структурних особливостей геодезичних термінологічних одиниць епонімічного характеру.

Виклад основного матеріалу. У процесі дослідження теоретичного аспекту епонімічних одиниць у складі галузевих терміносистем зустрічаємо різні найменування, які з ними співвідносяться, зокрема «фамільні терміни», «терміни-епоніми», «епонімічні терміни» «іменні терміни», а також різне ставлення лінгвістів до таких лексичних одиниць термінологічного характеру, які погоджуються з доцільністю їх використання (В. Г. Гак, Г. О. Винокур, Н. В. Нікуліна, О. В. Суперанська) чи заперечують її (А. О. Білецький, Д. С. Лотте). Присутність термінологічних словосполучень, до складу яких входять ВН, привернула увагу мовознавців ще на початку 50-х років XIX століття, коли з'явилась назва «фамільні терміни», які увіковічують винаходи, відкриття та досягнення вчених і містять їх власні імена. О. В. Суперанська не заперечувала існування таких терміноодиниць, називаючи їх «ономастичними термінами, які науковці просто зобов'язані прийняти до вжитку, оскільки вони є важливим фактором формування спеціального термінополя» (Суперанская и др., 1989). Б. М. Михайлишин прослідковує тенденцію до зростання кількості вищезазначених термінологічних одиниць та вважає їх «найменуваннями широким за обсягом понять, що містять у собі певні історичні відомості щодо природи номінації на тому чи іншому етапі розвитку науки» (Михайлишин,

1994: 50). Вивчаючи особливості термінів із ВН, Н. В. Нікуліна підкреслює переваги використання таких лексем у галузі науки та техніки, говорячи про те, що «вони не виходять за межі конкретної наукової чи технічної галузі і переважно не детермінологізуються», а також називає терміни-епоніми «оригінальним і лінгвістично правомірним засобом поповнення спеціальної лексики наукового стилю, який, безумовно, підтвердив своє право на існування, однак в автомобільній термінології рідковживаний» (Нікуліна, 2006: 112).

Підсумовуючи вищезазначене, підкреслимо, що сьогодні найбільш поширеною назвою, якою послуговуються лінгвісти, говорячи про термінологічні одиниці, компонентами яких виступають ВН, є найменування «терміни-епоніми» (М. С. Зарицький, В. М. Лейчик, Н. В. Нікуліна), тобто «терміни, елементами структури яких виступають ВН, які або позначають авторів відповідних об'єктів, явищ, одиниць виміру, або привласнюються на честь відомих діячів науки і культури» (Лейчик, 1982: 12).

До складу термінів такого типу обов'язково входить сам епонім, який позначає особу чи явище, за якою названо досліджуваний об'єкт (ВН), а також інші лексичні елементи, які утворюють термінологічну одиницю. Керуючись онтологічним критерієм, Г. Бауер класифікував ВН на антропоніми, де виступає референтом людина і які, на думку вченого, є найважливішою групою; топоніми, де референтом є життєвий простір людини, зокрема назви країн, міст, сіл, вулиць; ергоніми, в яких референтом виступають створені людьми об'єкти, вироблені ними продукти; праксоніми, де референт – це дії людей; феномени з референтами, які є незалежними від людей, такими як планети, природні явища (Бауер, 1998: 53–59).

Терміни-епоніми англійської геодезичної термінології визначаємо як терміни, невід'ємними компонентами яких є ВН, що співвідносяться з особами, котрі здійснили вагомий відкриття та досягнення у галузі такої науки, як геодезія. Проаналізувавши вищезазначені терміни геодезичної сфери з акцентом на природі ВН у їх складі, зазначимо, що їх більшість базується саме на антропонімах, які містять імена вчених, дослідників та винахідників, котрим людство завдячує науковими відкриттями, що стосуються головних геодезичних приладів, інструментів, вимірювань, проєкцій тощо.

Вивчаючи особливості утворення термінів-епонімів, М. С. Зарицький стверджує, що «терміни-епоніми є окремим різновидом словесного термінотворення» (Зарицький, 2004), яке, на нашу

думку, супроводжується певними труднощами, що передусім зумовлено проблемою пріоритетності у прізвищі того чи іншого вченого, який зробив відкриття, адже зазвичай не один, а кілька науковців працюють над вирішенням певної проблеми, обмінюючись своїми ідеями, думками та аргументами, в результаті чого виникає питання про те, прізвище кого з них має слугувати основою для епоніма. Передумовами формування зрозумілого та ефективного у використанні терміна-епоніма, на думку А. В. Ліпінської, є такі:

1) «поняття, якому привласнюють іменний термін, має бути пов'язане з відкриттям, процесом або предметом техніки;

2) іменну ознаку потрібно пов'язувати з тією особою, яка дійсно безпосередньо зробила це відкриття, або з особою, яка усією своєю діяльністю (науковою, політичною, громадською) цьому відкриттю сприяла;

3) такий термін повинен бути максимально використаний як терміноелемент для складних термінів, з ним пов'язаних» (Ліпінська, 2007: 140).

Цілком погоджуємось із Н. В. Новінською, яка зазначає, що «терміни-епоніми утворюються відповідно до таких самих структурно-граматичних принципів, як і термінологічні словосполучення загалом. Наприклад, епоніми можна класифікувати на прості терміни та терміни словосполучення, однак власна назва є невід'ємним компонентом цих структур» (Новинская, 2013: 34).

Слід зазначити, що використання ВН задля утворення вузькоспеціальних термінів є одним із продуктивних шляхів формування термінологічних одиниць, адже утворена таким чином лексична одиниця позбавлена багатозначності, що є однією з вимог, які висуваються до термінів. У результаті проведеного дослідження встановлено, що терміни-епоніми англійської геодезичної термінології можуть бути виражені одним словом, термінологічним словосполученням (далі – ТС), а також аббревіатурою; щодо частиномовної належності, то доміантними є іменники та іменникові словосполучення.

Варто підкреслити, що «у галузі науки науковців та винахідників часто звеличують за їхню роботу, присвоюючи їхні імена назвам одиниць наукових вимірювань, процесів чи методів та записуючи їх з малої букви» (Todea, 2013). Йдеться про однослівні терміни-епоніми, які більше не співвідносяться з особою, чиє ім'я використовується, особливо тоді, коли написання з великої букви опускається, що передусім стосується одиниць вимірювання у галузі науки, названих на честь науковців. До термінів геодезичної термі-

носистеми такого типу можна віднести такі: gal (гал) – одиниця прискорення у системі одиниць СГС (сантиметр, грам, секунда), названа на честь італійського фізика Галілео Галілея; herz (герц) – одиниця вимірювання в системі Sі частоти періодичних процесів, яка отримала свою назву на честь німецького фізика Генріха Герца.

Продуктивними епонімічними одиницями фахових термінологій, зокрема геодезичної, є словосполучення термінологічного характеру, які слугують найменуваннями складних понять геодезичної сфери, пояснення яких потребує використання більш ніж одного мовного засобу. Такі ТС поділяємо на двокомпонентні, трикомпонентні та багатокомпонентні. Більша частина досліджуваних ТС нашої вибірки є двокомпонентними, де один елемент представлений ВН (прізвищем винахідника), а інший – загальною назвою (рис. 1).

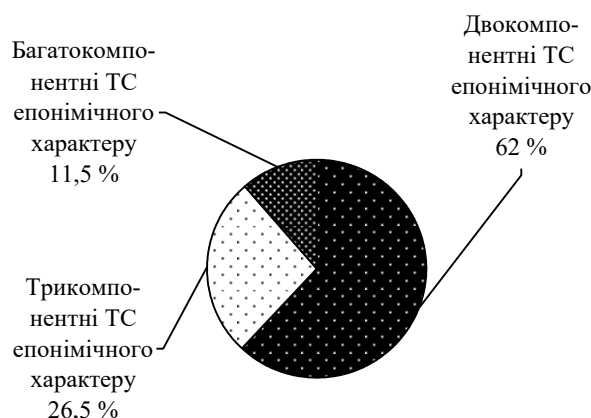

Рис. 1. Продуктивність ТС епонімічного характеру в англійській геодезичній термінології

Проаналізуємо структурні характеристики досліджуваних ТС більш детально. Двокомпонентні ТС побудовані відповідно до таких моделей:

1) a noun (proper noun) + a noun (common noun (sing. form): *Gauss algorithm*, *Bessel ellipsoid*, *Talcott level*, etc.;

2) a noun (proper noun) + a noun (common noun (plur. form): *Keplerian elements*, *Doppler measurements*, *Shoran crossings*, etc.;

3) a noun (common noun) + of + a noun (proper noun): *interferometer of Michelson*, *theorem of Puasson*, *anomaly of Fau*, etc.

4) a noun (proper noun (possessive case)) + a noun (common noun): *Laplace's azimuth*, *Lagrange's equation*, *Langrange's projection*, etc.

Трикомпонентні ТС, у структуру яких входять ВН, утворені на основі таких моделей:

1) a noun (proper noun) + a noun (common noun) + a noun (common noun): *Laplace azimuth*

Таблиця 1

Кількісні та якісні характеристики ТС епонімічного характеру геодезичної сфери

Модель	Кількість одиниць	Відсоток
Двокомпонентні ТС епонімічного характеру (208 одиниць) – 55,4%		
1) a noun (proper noun) + a noun (common noun (sing. form))	112	29,8
2) a noun (proper noun) + a noun (common noun (plur. form))	11	2,9
3) a noun (common noun) + of + a noun (proper noun)	7	1,9
4) a noun (proper noun (possessive case)) + a noun (common noun)	78	20,8
Трикомпонентні ТС епонімічного характеру (91 одиниця) – 24,2%		
1) a noun (proper noun) + a noun (common noun) + a noun (common noun)	69	18,4
2) моделі з прийменниками та сполучниками	13	3,5
3) noun (proper noun (possessive case)) + a noun (common noun) + a noun (common noun)	9	2,3
Двокомпонентні та трикомпонентні ТС епонімічного характеру, які містять у своєму складі дві ВН	8	2,1
Багатокомпонентні ТС епонімічного характеру	40	10,6
Абревіатури	29	7,7
Разом	376	100

equation, Mercator map projection, Keplerian orbit elements, etc.;

2) eponymic terminological word combinations with conjunctions and prepositions: *formula of Froome and Essen, dispersion formula of Cauchy, International Federation of Surveyors, etc.;*

3) a noun (proper noun (possessive case)) + a noun (common noun) + a noun (common noun): *Doppler's frequency displacement, Kulon's torsion balance, Doppler's navigation system, etc.*

Серед двокомпонентних та трикомпонентних ТС епонімічного характеру зустрічаються ВН, які об'єднують два чи більше прізвищ, (наприклад, *scheme of Gauss-Dullittle, Venning-Mainesz's method, Aitoff-Hammer's projection*).

Багатокомпонентні епоніми представлені чотири-, п'яти- і більшекомпонентними ТС, які є найменш чисельними, оскільки не відповідають прагненню до економії мовних засобів у сфері науки та техніки, крім того, вони є дещо громіздкими, їх нелегко засвоювати. Наприклад, *Legendre's functions of the second kind, conversion of plane Gauss-Kruger coordinates from one zone to another, Galileo Terrestrial Reference frame, solving of direct geodetical problem for small distances on ellipsoid by method of Shrieber*.

У досліджуваній терміносистемі також наявне явище абревіації, скорочені ТС епонімічного характеру переважно представлені ініціальними абревіатурами з географічними назвами у їх складі (*ECGS – European Council of Geodetic Surveyors, DORIS – Doppler Orbitography and Radiopositioning Integrated by Satellite System, GCT – Greenwich Civil Time*).

Кількісні та якісні характеристики ТС епонімічного характеру геодезичної сфери (відповідно до їх структури) представлено у табл. 1.

Висновки. Отже, наявність термінів-епонімів є характерною ознакою англійської геодезичної термінології. Багато понять геодезичної сфери названо за іменами дослідників, науковців та винахідників, які зробили вагомий внесок у розвиток геодезичної науки загалом, а також удосконалили прийоми, методи та засоби геодезичних вимірювань і досліджень. Релевантними для фахової мови геодезії виявились ТС епонімічного характеру, домінуючими серед яких є двокомпонентні ТС (62%), яким притаманний високий термінотворчий потенціал. Перспективи подальших досліджень вбачаємо у детальнішому аналізі концептосфери геодезичного дискурсу англійської мови.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Зарицький М. С. Актуальні проблеми українського термінознавства : підручник. Київ : Політехніка ; Періодика, 2004. 128 с.
2. Карпенко О. Ю. Проблематика когнітивної ономастики : монографія. Одеса : Астропринт, 2006. 334 с.
3. Лейчик В. М. Люди и слова : монографія. Москва : Наука, 1982. 176 с.
4. Ліпінська А. В. Науково-технічна термінологія : навчальний посібник для дистанційного навчання / за ред. М. І. Жалдака. Київ : Університет «Україна», 2007. 219 с.
5. Михайлишин Б. П. З історії термінів-епонімів. *Мовознавство*. 1994. № 4–5. С. 45–50.

6. Нікуліна Н. В. Термінознавство: лінгвістичний опис української термінологічної системи автомобілебудування : навчальний посібник. Харків : ХНАДУ, 2006. 144 с.
7. Новинская Н. В. Термины-эпонимы в языке науки. *Вестник Российского университета дружбы народов. Серия: Русский и иностранные языки и методика их преподавания*. 2013. С. 34–38.
8. Суперанская А. В. Общая теория имени собственного : монография. Москва : Наука, 1973. 367 с.
9. Суперанская А. В., Подольская Н. В., Васильева Н. В. Общая терминология: Вопросы теории. Москва : Наука, 1989. 246 с.
10. Gläser R. Der Eigenname als konstitutives Factor des Fachwortschatzes. Berlin : Linguistische Studien, 1976. 28 s.
11. Koshlakov D., Khokhlova M., Tsareva G., Garbuzova G. Eponyms in science terms (Epistemological aspect). SHS Web of Conferences 72. 2019. URL: https://www.researchgate.net/publication/337600660_Eponyms_in_science_terms_Epistemological_aspect (дата звернення: 28.01.2021).
12. Shuytseva I. A. Eponymy as an integral part in English terminology of oil and gas transportation and storage. *Omsk Scientific Bulletin. Series: Society. History. Modernity*. 2018. No. 4. P. 33–37.
13. Todea L. Eponyms and the Language of Technology. Actele Conferinței Internaționale de Onomastică. Ediția a II-a: Onomastica din spațiul public actual (May 9–11, Romania). Romania, 2013 P. 1052–1062. URL: <https://studylib.net/doc/18806666/eponyms-and-the-language-of-technology> (дата звернення: 28.01.2021).
14. Merriam-Webster Dictionary. URL: <https://www.merriam-webster.com/dictionary/eponymy> (дата звернення: 08.02.2021).

СПИСОК ДЖЕРЕЛ ІЛЮСТРАТИВНОГО ХАРАКТЕРУ

1. Геодезичний енциклопедичний словник / за ред. В. М. Літинського. Львів : Євросвіт, 2001. 668 с.
2. Геодезія. Терміни та визначення. ДСТУ 2393-94. [Чинний від 1 січня 1995 року]. Київ : Держстандарт України, 1994. 64 с.
3. Заблоцький Ф. Д., Заблоцька О. Ф. Англійсько-український геодезичний словник / за ред. Б. Є. Рицара. Львів : вид-во Національного університету «Львівська політехніка», 2010. 360 с.
4. Прилади геодезичні. Терміни та визначення. ДСТУ 2402-94. [Чинний від 1 січня 1995 року]. Київ : Держстандарт України, 1994. 43 с.
5. Gorse Ch. A Dictionary of Construction, Surveying and Civil Engineering. Oxford : Oxford University Press, 2012. 499 p.

REFERENCES

1. Zarytskyi M. S. Aktualni problemy ukrainskoho terminoznavstva: pidruchnyk [Actual Problems of Ukrainian Terminology: manual]. K.: IVTs Polytechnics ; Periodyka, 2004. – 128 s. [in Ukrainian].
2. Karpenko O. Yu. Problematyka kohnitivnoi onomastyky: monohrafiia [Problems of Cognitive Onomastics: monograph]. Odesa: Astroprynt, 2006. 334 s. [in Ukrainian].
3. Lejchik V. M. Ljudi i slova: monografija [People and Words: monograph]. Moskva: Science, 1982. 176 s. [In Russian].
4. Lipinska A. V. Naukovo-tekhnicna terminolohiia: navchalnyi posibnyk dlia dystantsiinoho navchannia [Za red. akad. M. I. Zhaldaka]. [Scientific and Technical Terminology: manual for distance learning]. K.: University “Ukraine”, 2007. 219 s. [in Ukrainian].
5. Mykhailyshyn B. P. Z istorii terminiv-eponimiv [From the History of Terminological Eponyms]. *Movoznavstvo*. 1994. № 4–5. S. 45–50. [in Ukrainian].
6. Nikulina N. V. Terminoznavstvo: lnhvistychnyi opys ukrainskoi terminolohichnoi systemy avtomobilebuduvannia: navchalnyi posibnyk. [Terminology: Linguistic Description of Ukrainian Terminological System of Automobile Building] Kharkiv: KHNADU, 2006. 144 s. [in Ukrainian].
7. Novinskaja N. V. Terminy-jeponimy v jazyke nauki [Terminological Eponyms in the Language of Science]. *Vestnik Rossijskogo universiteta druzhby narodov*. Serija: Russkij i inostrannye jazyki i metodika ih prepodavaniya, 2013. S. 34–38. [in Russian].
8. Superanskaja A. V. Obshhaja teorija imeni sobstvennogo: monografija [General Theory of Proper Names: monograph]. Moskva: Science, 1973. 367 s. [in Russian].
9. Superanskaja A. V., Podol'skaja N. V., Vasil'eva N. V. Obshhaja terminologija: Voprosy teorii [General Terminology: Problems of Theory]. Moskva: Science, 1989. 246 s. [in Russian].
10. Gläser R. Der Eigenname als konstitutives Factor des Fachwortschatzes. Berlin: Linguistische Studien, 1976. 28 s. [in German].
11. Koshlakov D., Khokhlova M., Tsareva G., Garbuzova G. Eponyms in Science Terms (epistemological aspect). SHS Web of Conferences 72, 2019. URL: https://www.researchgate.net/publication/337600660_Eponyms_in_science_terms_Epistemological_aspect (accessed: 28.01.2021).
12. Shuytseva I. A. Eponymy as an integral part in English terminology of oil and gas transportation and storage. *Omsk Scientific Bulletin. Series Society. History. Modernity*, 2018. No. 4. P. 33–37.
13. Todea, Luminița. Eponyms and the Language of Technology. Actele Conferinței Internaționale de Onomastică. Ediția a II-a: Onomastica din spațiul public actual (May 9–11, Romania). Romania, 2013 P. 1052–1062. URL: <https://studylib.net/doc/18806666/eponyms-and-the-language-of-technology> (accessed: 28.01.2021).
14. Merriam-Webster Dictionary. URL: <https://www.merriam-webster.com/dictionary/eponymy> (accessed: 08.02.2021).

LIST OF SOURCES

1. Heodezychnyi entsyklopedychnyi slovnyk [Geodetic Encyclopedic Dictionary] / [za redaktsiieiu Volodymyra Litynskoho]. Lviv: Euroworld, 2001. 668 s. [in Ukrainian, Russian, English and German].
2. Heodeziia. Terminy ta vyznachennia. DSTU 2393-94. [Geodesy. Terms and Definitions. DSTU 2393-94.] [Chynnyi vid 1995-01-01]. K. : National Standard of Ukraine, 1994. 64 s. [in Ukrainian, Russian, English, French and German].
3. Zablotskyi F. D. Anhliisko-ukrainskyi heodezychnyi slovnyk [English-Ukrainian Geodetic Dictionary] / [za red. B. Ye. Rytsara]. Lviv: Publishing House of National University "Lviv Polytechnics", 2010. 360 s. [in English and Ukrainian].
4. Prylady heodezychni. Terminy ta vyznachennia. DSTU 2402-94. [Geodetic Devices. Terms and Definitions. DSTU 2402-94] [Chynnyi vid 1995-01-01]. K. : National Standard of Ukraine, 1994. 43 s. [in Ukrainian, Russian, English, French and German].
5. Gorse Ch. A Dictionary of Construction, Surveying and Civil Engineering. Oxford: Oxford University Press, 2012. 499 p. [in English].